

จดหมายข่าว

สขร.

ปีที่ 9 ฉบับที่ 34 เดือนกรกฎาคม - กันยายน 2551

นำมออก 2

บทความพิเศษ 3

ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลข่าวสารที่ต้องนำลงพิมพ์
ในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา 7) และข้อมูลข่าวสารที่ต้อง
จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ (มาตรา 9)

การตอบข้อหารือ 8

ถาม - ตอบ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ 9

■ คำวินิจฉัยที่น่าสนใจ

คำวินิจฉัยที่ 94/2551 5

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมการเกษตร
เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

คำวินิจฉัยที่ 103/2551 6

อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานจเรตำรวจที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับภาพถ่ายพยานวัตถุ

คำวินิจฉัยที่ 118/2551 7

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลทับกฤช
เกี่ยวกับฎีกาการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ปี 2546-2548

ในปีงบประมาณ 2550 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กำหนดตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร” เป็นตัวชี้วัดภาคบังคับให้ทุกหน่วยงานของรัฐนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประกาศ ประกวดราคา ประกาศสอบราคาและผลการพิจารณาจัดซื้อจัดจ้างในรอบเดือน เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน รวมทั้งเรื่องความโปร่งใส เรื่องการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารและเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหนึ่งในตัวชี้วัด (KPI) ประสิทธิภาพหน่วยงานของรัฐทุกแห่งตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป

โดยในปีงบประมาณ 2550 สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ประเมินผลให้คะแนน หน่วยงานต่างๆ กล่าวคือ หน่วยงานราชการส่วนกลาง จำนวน 141 หน่วยงาน ได้คะแนนสูงสุด คือ 5.00 จำนวน 21 หน่วยงาน คะแนนต่ำสุด คือ 1.00 จำนวน 1 หน่วยงาน ส่วนหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค จำนวน 75 จังหวัด ได้คะแนน สูงสุด คือ 5.00 จำนวน 1 จังหวัด คะแนนต่ำสุด คือ 1.05 จำนวน 1 จังหวัด ซึ่งในปีงบประมาณ 2551 ตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จ” ยังเป็นตัวชี้วัด ภาคบังคับที่หน่วยงานทุกหน่วยงานยังต้องถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีต่อไป

บรรณาธิการ

สขร. เป็นหน่วยงานวิชาการและธุรการของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ มีหน้าที่ในการส่งเสริม และเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลข่าวสารที่ต้องนำลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา 7) และข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ (มาตรา 9)

ข้อมูลข่าวสารของราชการใดๆ ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับประชาชน มาตรา 7 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ กำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารประเภทที่ต้องนำลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ข้อมูลข่าวสารประเภทนี้มีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับโครงการ อำนาจหน้าที่ วิธีปฏิบัติงานของหน่วยงาน ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของประชาชน หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องนำลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการให้มีการแพร่หลายของข้อมูลข่าวสารไปอย่างรวดเร็ว กว้างขวางไปทั่วประเทศในลักษณะของการโฆษณาเผยแพร่โดยทางราชการที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทั้งในแง่ของความถูกต้อง ประชาชนตรวจสอบได้ง่ายและนำไปใช้อ้างอิงเพื่อประโยชน์ต่างๆ ในทางกฎหมาย

ข้อมูลข่าวสารของราชการใดๆ ที่มีความสำคัญรองลงมา แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องนำลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษามาตรา 7 เพราะการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษามีค่าใช้จ่ายสูงแต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีสาระสำคัญที่ประชาชนควรที่รับรู้และสามารถนำข้อมูลไปประโยชน์เพื่อการมีส่วนร่วมทางการบริหารการปกครองภาครัฐเป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อการตรวจสอบของภาคประชาชน มาตรา 9 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ จึงกำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารประเภทที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดเตรียมไว้ให้ประชาชนเข้ามามตรวจสอบได้ด้วยตนเองโดยสะดวก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบต้องจัดระบบข้อมูลข่าวสารที่สำคัญที่ประชาชนควรที่รับรู้ให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อเปิดเผยให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการต่างๆ ของรัฐอย่างแท้จริง การเปิดเผยโดยวิธีนี้แสดงในศูนย์ข้อมูลข่าวสารถือว่า เป็นกลไกพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสใช้สิทธิและหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มที่โดยสมบูรณ์ได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังมุ่งหมายที่จะให้ประชาชนใช้สิทธิในการเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการได้โดยอิสระ เป็นการที่กฎหมายมุ่งที่จะวางกลไกระบบเอื้ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9 เพื่อเพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง การปกครองภาครัฐและสร้างเสริมระบบการตรวจสอบภาครัฐให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สำหรับมาตรา 7(3) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องกำหนดสถานที่ติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ และให้ส่งรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนมาตรา 9 กำหนดให้หน่วยงานต้องรวบรวมข้อมูลข่าวสารมาจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ดังนั้น สถานที่ที่จะนำข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 9 มาตั้งแสดงนั้นจึงเป็นสถานที่ตามมาตรา 7 ที่หน่วยงานลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษานั้นเอง โดยวัตถุประสงค์ที่กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 ต้องมีการเผยแพร่ออกไปกว้างขวางทั่วถึงทั่วประเทศเพื่อให้ประชาชนตรวจค้นได้โดยง่ายเพื่อการอ้างอิงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารได้ หน่วยงานที่จัดทำข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 นอกจากจะนำลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ต้องนำราชกิจจานุเบกษามาตั้งแสดงในศูนย์ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ประชาชนใช้สิทธิตรวจดูได้ด้วย หากไม่นำมาตั้งแสดงประชาชนก็จะประสบปัญหาอุปสรรคในการค้นหาข้อมูลในราชกิจจานุเบกษาที่กระจัดกระจายตามที่ต่างๆ การค้นหาข้อมูลประเภทนี้กับจะเป็นการผลักระให้ประชาชนในการเข้าถึงและตรวจค้น การนำข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 มาตั้งแสดงตามนัยมาตรา 9 จะทำให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเพื่อยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่คุ้มครองประโยชน์ของตนและประโยชน์สาธารณะได้

คำวินิจฉัยที่ 94/2551

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมส่งเสริมการเกษตร
เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรเพื่อขอข้อมูลข่าวสารสำเนาหนังสือที่เกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีชี้แจงเหตุผลอันสมควรในการโยกย้ายข้าราชการ ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปที่ปฏิบัติราชการเดี่ยวติดต่อกันครบ 4 ปี ไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดอื่น

เหตุผลในการปฏิเสธ

กรมส่งเสริมการเกษตรให้เหตุผลว่า ความเห็นของเกษตรจังหวัดต่างๆ ที่มีถึงกรมส่งเสริมการเกษตร กรณีการโยกย้ายหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปของสำนักงานเกษตรจังหวัด เป็นการให้ความเห็นในเชิงหลักการและนโยบายเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในสำนักงานเกษตรจังหวัดให้ดีและเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการยิ่งขึ้น ไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง หรือถูกเกลียดชังจากผู้อื่นแต่ประการใด ประกอบกับหนังสือให้ความเห็นของเกษตรจังหวัดเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (3) แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือที่เกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีชี้แจงเหตุผลในการโยกย้ายข้าราชการตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปที่ปฏิบัติราชการเดี่ยวติดต่อกันครบ 4 ปี ไปปฏิบัติราชการที่จังหวัดอื่นต่ออธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร มิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (3) แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ การเปิดเผยจึงเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการใช้ดุลพินิจโยกย้ายข้าราชการดังกล่าวด้วย คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงวินิจฉัยให้กรมส่งเสริมการเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยที่ 103/2551

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานจเรตำรวจที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับภาพถ่ายพยานวัตถุ

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานจเรตำรวจ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวน
การสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ภาพถ่ายพยานวัตถุ จำนวน 6 รูป เพื่อ
นำไปประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

เหตุผลในการปฏิเสธ

สำนักงานจเรตำรวจให้เหตุผลว่า ภาพถ่ายพยานวัตถุเป็นส่วนหนึ่งของคำให้การพยาน
ซึ่งพยานไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผยต่อผู้อื่นตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ.
ข้อมูลข่าวสารฯ ต่อมาสำนักงานจเรตำรวจแจ้งว่า คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้สอบสวน
เสร็จแล้วและเสนอเรื่องให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณา ปัจจุบันข้อมูลข่าวสารตาม
อุทธรณ์อยู่ในความครอบครองของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งต่อมาสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติแจ้งว่า ขณะนี้การสอบสวนดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ยังอยู่ระหว่างการ
การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่เป็นผลตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) และ (6)
แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของ
พยานในสำนวนการสอบสวนฯ และการสอบสวนดำเนินการพิจารณาทางวินัยยังอยู่ระหว่าง
การดำเนินการที่ไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อ
กระบวนการสอบสวนดำเนินการพิจารณาทางวินัย อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว การที่สำนักงานจเรตำรวจและสำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว

คำวินิจฉัยที่ 118/2551

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลทับกฤช
เกี่ยวกับฎีกาการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ปี 2546-2548

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลทับกฤช จังหวัดนครสวรรค์ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน 2 รายการ คือ 1. สำเนาฎีกาการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของเทศบาลตำบลทับกฤช ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2546-2548 และ 2. สำเนาฎีกาการเบิกจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลทับกฤช

เหตุผลในการปฏิเสธ

เทศบาลตำบลทับกฤชให้เหตุผลว่า มีเรื่องที่ยังอยู่ในการฟ้องร้องในคดีอาญา ในคดีละเมิดทางแพ่ง และคดีสอบสวนทางวินัยซึ่งยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้นและอาจบัพัญญติมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) มาตรา 16 และมาตรา 43 แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ ทั้งนี้ เทศบาลตำบลทับกฤชได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ 2 แล้ว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นอกจากจะเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินงานในปีงบประมาณประจำปีต่างๆ ของเทศบาลตำบลทับกฤชแล้ว ยังประกอบด้วยแผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูตามมาตรา 9 (3) แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ และมีรายละเอียดข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับงานจัดซื้อจัดจ้าง วงเงินงบประมาณ วิธีซื้อหรือจ้าง รายชื่อผู้เสนอราคาและราคาที่เสนอ ผู้ได้รับการคัดเลือกและราคา และเหตุผลที่คัดเลือกผู้เสนอราคาร้านโดยสรุป ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยอยู่แล้วตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่องกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา 9 (8) แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ รวมทั้งข้อมูลรายละเอียดอื่นๆ นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 15 แห่ง พ.ร.บ. เดียวกัน ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลทับกฤชจึงมีเหตุอันควรทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อปกป้องประโยชน์ได้เสียของหน่วยงานและประชาชนและตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานด้วย จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลทับกฤชเปิดเผยและคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ข้อหาข้อเกี่ยวกับฐานะของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

มหาวิทยาลัยมหิดลขอข้อสรุปได้ความว่า พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2550 มาตรา 5 วรรคสอง บัญญัติว่า มหาวิทยาลัยมหิดลมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น แต่เนื่องจาก พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ มาตรา 4 ได้บัญญัตินิยามคำว่า หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาคดี องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง มหาวิทยาลัยจึงขอข้อหาข้อดังนี้

1.1 มหาวิทยาลัยฯ ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ หรือไม่

1.2 ฐานะของมหาวิทยาลัยฯ (หน่วยงานในกำกับของรัฐ) มีลักษณะเป็นอย่างไรเหมือนกับหน่วยงานอื่นของรัฐตามความหมายที่ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ บัญญัติไว้หรือไม่ อย่างไร

คณะอนุกรรมการตอบข้อข้อหาข้อตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาแล้วเห็นว่า เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มุ่งเน้นที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นและสามารถใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ดังนั้น หน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใด ประชาชนก็ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐนั้นๆ ได้ สำหรับกรณีมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจะถือว่ามามีลักษณะเหมือนกับหน่วยงานอื่นของรัฐตามความหมายที่ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ บัญญัติไว้หรือไม่ นั้น เมื่อพิจารณาจาก พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ มาตรา 4 ซึ่งได้นิยามคำว่า หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาคดี องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง และเหตุผลในการประกาศใช้ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2550 แล้ว เห็นว่า การส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐก็เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น แต่หากพิจารณาจากสถานะและความสัมพันธ์กับรัฐ โดยเฉพาะการที่มหาวิทยาลัยต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแล้ว เห็นว่า สถานะของมหาวิทยาลัยในกำกับยังถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ ดังนั้น มหาวิทยาลัยฯ จึงต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว

การเปิดเผยข้อมูลผู้สมัครคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

คำถาม

กรณีที่หน่วยงานเปิดรับสมัครคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นหากมีผู้สมัครร้องขอสำเนาเอกสารการพิจารณาทั้งหมด หน่วยงานสามารถให้สำเนาเอกสารข้อมูลดังกล่าวทั้งของผู้ร้องและผู้สมัครรายอื่นๆ รวมทั้งความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาตามที่ยุกร้องได้ร้องขอได้หรือไม่ หากหน่วยงานไม่ประสงค์จะให้ข้อมูลของผู้ร้องในส่วนที่คณะกรรมการพิจารณาและข้อมูลของผู้สมัครรายอื่นรวมทั้งความเห็นของคณะกรรมการทั้งหมดจะได้หรือไม่ ถือเป็นความผิดตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารหรือไม่ กรณีที่ให้ข้อมูลได้จะให้ข้อมูลในส่วนไหนได้บ้าง ถ้าได้ใครเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตหรืออนุมัติ คณะกรรมการผู้พิจารณาหรืออธิบดีหรือผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้

คำตอบ

1. เอกสารที่ใช้ในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยปกติจะประกอบด้วยเอกสารที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล และเอกสารอื่นๆ ที่ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล พิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

1.1 เอกสารที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ให้ได้เฉพาะผู้ที่เป็นเจ้าของข้อมูลเท่านั้น เช่น ประวัติการศึกษา การทำงาน สุขภาพ เป็นต้น

1.2 เอกสารอื่นๆ ที่ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล ในการคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น อาจประกอบด้วย ประกาศรับสมัคร หลักเกณฑ์การคัดเลือก ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ หรือผลคะแนนสอบ เป็นต้น โดยปกติข้อมูลเหล่านี้จะเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบได้

แต่อาจเป็นการเปิดเผยเฉพาะผลการพิจารณาของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเท่านั้น ไม่ใช่ของผู้สมัครรายอื่นๆ ทั้งหมด เพื่อไม่ให้เป็นการไปกระทบสิทธิของผู้สมัครรายอื่นๆ ที่สมัครคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่ง

2. กรณีไม่ประสงค์จะให้ข้อมูลของผู้ร้องในส่วนที่คณะกรรมการพิจารณา และข้อมูลของผู้สมัครรายอื่นรวมทั้งความเห็นของคณะกรรมการทั้งหมด ถือเป็นความผิดตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารหรือไม่ ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ในกรณีที่ 1 และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ร้องขอข้อมูลทราบว่า มีเอกสารที่ให้อะไร และเอกสารใดไม่ให้ โดยจะต้องแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการแก่ผู้ร้องให้ทราบด้วย

3. ผู้มีอำนาจอนุมัติขึ้นอยู่กับระเบียบวิธีปฏิบัติของหน่วยงานที่กำหนดขึ้นไว้ หรือตามระเบียบว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน เช่น หัวหน้าหน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสาร หรือคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน เป็นต้น

สชร. จัดสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นในการปรับปรุงร่างกฎหมายข้อมูลข่าวสารฯ และ พัฒนาการดำเนินการตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2551 ณ โรงแรม รามาการ์เดนส์ กรุงเทพมหานคร

สชร. จัดสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจใน พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 แก่ผู้นำชุมชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2551 ณ โรงแรมเอเชีย กรุงเทพมหานคร

พระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

เป็นกฎหมายของประชาชนทุกคน เพื่อคุ้มครองสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบกระบวนการทำงานของระบบราชการให้มีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300
โทร 0 2282 2283 โทรสาร 0 2281 8543
www.oic.go.th

ส่ง

คณะที่ปรึกษา

นางวนิดา สักการโกศล
ผอ.สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
นายนคร เสรีรักษ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลข่าวสาร
พ.ต.ท. วรทัต วิเชียรสรรค์
ผอ.ส่วนดำเนินการเรื่องร้องเรียนและตอบข้อหารือ
นายเยี่ยมศักดิ์ คุ้มอินทร์
ผอ.ส่วนงานวินิจัยยุทธวิธี
นางสาวปณิศา เหลืองวรเมท
ผอ.กลุ่มงานพัฒนาระบบสารสนเทศ
นางภัคพิชา จันทศิริ
ผอ.ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
นางศิริกุล ปัญญาดี
ผอ.ส่วนนโยบายและวิเคราะห์
นางพรชนก เชื้อวงศ์
หน.ฝ่ายบริหารทั่วไป

บรรณาธิการ

นางภัคพิชา จันทศิริ

คณะทำงาน

นางสุรีย์ ทินกร นางสาววันดี เรืองงาม
นางสุวรรณี ศิลาวีลาศภักดี

แสดง

เพิ่มความโปร่งใส สร้างความมั่นใจ ราชการไทยพร้อมให้ข้อมูล